

የአመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ከልጅዋ እና ከወዳጅዋ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር መሰደድ፡-

በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል ኡብሳሪነት አምላካችን ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከአመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሱዋ ነፍስ ነስቶ ወደዚህ ዓለም በመምጣት አምላካዊ ትእዛዝን ተላልፎ ካልተፈቀደለት ገበታ የተመገበውን እና በዚህም ምክንያት ከገነት የተሰደደውን አዳምን ወደ ቀደመ ክብሩ ለመመለስ ከተወለደበት ከሕፃንነቱ ጀምሮ ታላቅ የሆነ መከራ እና እንግልት ደርሶበታል ፤ ሕግምን እና ሰደትን ተቀብሏል። አመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምም የበኩር ልጅዋን ጌታችንን በወለደች በአርባኛው ቀኗ እንደ ኦሪቱ ሕግ መሥዋዕት ለማቅረብ ወደ ኢየሩሳሌም በሔደችበት ጊዜ አስቀድሞ ትንቢት የተነገረለትና በጌታም የተቀባውን ሳያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ የነበረው አረጋዊው ስምዖን ጌታን ታቅፎ "እነሆ ፣ የብዙዎች ልብ አሳብ ይገለጥ ዘንድ ፣ ይህ በእስራኤል ላሉት ለብዙዎቹ ለመውደቃቸውና ለመነሣታቸው ለሚቃወሙትም ምልክት ተሾሞአል ፣ በእንቺም ደግሞ በነፍስሽ ሰይፍ ያልፋል።" ሉቃ.፪፡፵፬-፵፮ በማለት እንደተናገረው ቃል ሔሮድስ ሰማያዊውን ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስን የምድራዊ ንጉሥ አድርጎ በማሰብ እና ሥልጣኔን ይወስድብኛል ብሎ በመፍራት እድሜአቸው ሁለት ዓመት እና ከዚያ በታች የሆኑትን ሕፃናት ለማስገደል ትእዛዝ አስተላለፈ ፤ ትእዛዙም ተግባራዊ ሆነ። በዚህም ምክንያት አስቀድሞ በነቢያት የተነገረው ትንቢት ፍጻሜን አገኘ። በነቢዩ በኢርምያስ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ ነበርና፡- "የዋይታና የመራራ ልቅሶ ድምፅ በራማ ተሰማ ፤ ራሔል ስለ ልጆችዋ አለቀሰች ፤ የሉምና ስለ ልጆችዋ መጽናናትን እንቢ አለች" ኤር.፵፮፡፲፮። ሔሮድስም ሕፃናትን ማስጨፍጨፍ በጀመረበት ሰዓት የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ ሔሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ ፣ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሸ ፣ እስክንግርሀም ድረስ በዚያ ተቀመጥ በማለት ሲነግረው ከዚያው ቀን ጀምሮ አመቤታችን ከልጅዋ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ሸሸቷን ወደ ግብፅ አገር አድርጋለች።

የሔሮድስ አዋጅ ተግባራዊነት እና የአመቤታችን የሰደትዋ ክብደት፡-

የአመቤታችንን የግብፅ ሰደት እጅግ መሪር ያደረገው በረሀ ለበረሀ በራብና በጥማት መንከራተቷ ብቻ ሳይሆን በታላቅ ፍርሃት እና ድንጋጤ ልጅን ይገድሉብኛል በማለት የነበራት ስጋት ነው። እስራኤል ከግብፅ ምድር ወጥተው ወደ ቃል-ኪዳን ምድር ለመድረስ መንገድ ሲጀምሩ ፈርኦን ፈረስ ሰረገላውን አሰልፎ በብዙ ሠራዊት ይከታተላቸው እንደነበር ሁሉ ሔሮድስም ጭፍሮቹን በመለክ ጌታን ይከታተለው ነበር። በእባብ ላይ አድሮ ከሐዋን ጋር ይነጋገር የነበረው የጥፋት መንፈስ እናንተ በማለት ለአዳም እና ለሐዋን የራራ በመምሰል ከገነት መካከል ከምትገኛዋ ፍሬ መብላት እንደ አምላክ ለመሆን ያስችላል ብሎ በመዋሸት ተሰናክለው እንዲወድቁና ትእዛዝን እንዲተላለፉ በማድረግ ከአምላካቸው አለያይቶ ገነትን ያዘጋባቸውና ከክብራቸው ያገደላቸውን አዳምን እና ሐዋንን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ቀደመ ክብራቸው መልሶ ገነት መንግሥተ ሰማያትን እንዳያሰጣቸው አሁን ደግሞ መልኩን እና አሠራሩን በመቀየር በሔሮድስ ላይ አድሮ በጌታ መወለድ ዓለም እንደሚድን እና የተዘጋው ገነት እንደሚከፈት ስለሚያውቅ ሕፃናት ሁሉ በያሉበት እንዲገደሉ አሰደረገ። የዚህ መራራ ፅዋ ሰማ በልጅዋ ላይ እንዳይደርስ አመቤታችን በከባድ ጭንቀት እና ስጋት ሰደትን ለመቅመስ ተመጣጣኝ ቃላት አይገኝለትም። የልጅዋ የወዳጅዋ የኢየሱስ ክርስቶስ እድሜ ሔሮድስ ባወጀው አዋጅ ክልል ውስጥ የሚገኝ በመሆኑና ብዙ ሕፃናትም የተገደሉ በመሆናቸው ጎዘንዋ መሪር እና ክቡድ እንደነበር አባቶቻችን መከራዋን እና ስቃይዋን በመንፈስ ቅዱስ ገለጭነት ተረድተው በድርሰቶቻቸው ላይ ጽፈውልናል። በዚህ ሰደታቸው ወቅት አመቤታችን ከክልጅዋ እና አረጋዊው ቅዱስ ዮሴፍ እና ሰሎሜ በመንገዳቸው ላይ መጥፎም ጥሩም ሰዎች አጋጥመዋቸዋል። አዘነው ያስጠጉቸው እና የተንከባከባቸው ሰዎች ነበሩ ፤ ደፍረው የሰደቧቸው እና ያባረረቸው ሰዎች ነበሩ። አመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ከደረሰባት መሪር ጎዘን የተነሣ በእያንዳንዱ እንቅስቃሴ ሁሉ ልጅን ይገድሉብኛል ከማለት ሳታስብ የቀረችበት እንደም ጊዜ አልነበረም። በመንገድ ላይ ሳሉም ዘራፊዎች አጋጥመዋቸው ያለቸውን

ቀምተዋቸዋል። ጌታችን ፣ አምላካችን እና መድኃኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዕለተ አርብ በተሰቀለበት ጊዜ ከግራው እና ከቀኙ የተሰቀሉት ዳክርስ እና ጥጦስ አመቤታችን በስደት በነበረችበት ወቅት የጌታን ልብስ ገፍፈው የወሰዱ ሲሆን ፈያታዊ ዘየማን ተብሎ የሚታወቀው ሰው ከጌታ የዘረፉትን ልብስ መመለስ አለብን በማለት እንዲመለስ አስደርጓል። የሸፍታዎቹ መመለስ እና ልብሳቸውን መግፈፍ እንዲሁም ልብሳቸውን መመለስ ለአመቤታችን መከራ እና ስጋት ጨምረውባታል እንጂ መጽናናትን አልሰጧትም።

የሕፃናት ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ ፣ ሕፃናት እናቱንም ይዘህ ወደ አስራኤል አገር ሂድ

ከሦስት ዓመታት በፊት በቤተልሔም ሳሉ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ ሔርድስ ሕፃናት ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ ፣ ሕፃናትን እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሸ ፣ አስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ ብሎ እንደነገረው ከሦስት ዓመታት በኋላም የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ የሕፃናት ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ ፣ ሕፃናትን እናቱንም ይዘህ ወደ አስራኤል አገር ሂድ። ማቴ.፪፡፲፱-፳ በማለት መልአክት አስምቶታል። በነቢዩ በኢሳይያስ ስለዚህ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል ፤ እነሆ ፣ ድንግል ትፀንሳለች ፣ ወንድ ልጅም ትወልዳለች ፣ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጠራዋለች። ኢ.ሣ.፯፡፲፬ ተብሎ የተነገረው የትንቢት ቃል ፍጻሜ አግኝቶ በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል ብሥራት ጌታችን እንደተወለደው ሁሉ በነቢዩ በሆሴዕም አስራኤል ሕፃን በነበረ ጊዜ ወደድሁት ፣ ልጅንም ከግብጽ ጠራሁት። ሆሴዕ ፲፩፡፩ የተባለው ቃል ፍጻሜን አግኝቶ ሕፃናትን እና እናቱን ይዘህ ሔድ ያለው መልአክ ሕፃናትን እና እናቱን ይዘህ ተመለስ በማለት ለአረጋዊው ለቅዱስ ዮሴፍ ነግሮታል። የሦስት ዓመት ከስድስት ወር የሰደት ዘመን አብቅቶ ከተሰደደችበት ምድር ወዋታ ወደ አገርዋ እና ወደ ምድርዋ ለመመለስ የግብፅን አስቸጋሪ እና አስፈሪ በረሐ አቋርጣ ደብረ ቁስቋም በሚባል ቦታ ከልጅዋ ጋር ሕዳር ፮ ቀን ገብታለች። አመቤታችን ለሦስት ዓመት ከስድስት ወር በግብፅ በረሐ ለመቀመጥ እና በስደት ለመውጣትዋ ከመጽሐፍ ቅዱስ የዮሐንስ ራእይን ይመለከቷል።

➤ ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጉናጽፋ ጨረቃ ከአግሮችዋ በታች ያለት በራሰዋም ላይ የአሥራ ሁለት ከዋክብት አክሊል የሆነለት እንዲት ሴት ነበረች።...አሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች ፤ ልጅዋም ወደ አግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ። ሴቱቱም ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን በዚያ እንዲመግቡአት በአግዚአብሔር ተዘጋጅቶለት ወደ ነበረው ስፍራ ወደ በረሀ ሸሸች። ራእይ. ፲፪፡፩-፮ አመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ስትወልድም ፣ ስትሰደድም ሆነ ከስደት ስትመለስ የአግዚአብሔር መልአክ በገሐድ አየተገለጠ በሚነግራት ዜና ነው።

ከመስከረም ፳፮ - ሳዳር ፮ ቀን ድረስ የሚታሰበው ሰቆቃ ድንግል። (ዘመነ ጳጌ)

ከመስከረም ፳፮ - ሳዳር ፮ ቀን ድረስ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የአመቤታችንን ስደት በማሰብ ፣ ራብና ጥሙ እንዴት እንደነበር በመግለጽ ፣ በመንገድዋ ላይ ያጋጠማትን ሁኔታ በመዘከር እና በአጠቃላይ ሰቆቃ ድንግል እንዴት እንደነበር በማስታወስ ባሉት ሳምንታት ሁሉ በማሕለት ስታነሣት ትገኛለች። በእነዚህ ወራት ባሉት የማሕለት እና የዝግሬ ጊዜያት አባ ጽጌ ድንግል እና ቅዱስ ያሬድ በደረሷቸው ዜማዎች ለሌቱን በሙሉ ስደትዋ ሲነገር እና ስትመሰገን ታድራለች። የአመቤታችንን የሰደትዋን ነገር በማሰብ ዘመነ ጳጌን በሙሉ በጾም የሚያስቡ ክርስቲያኖች እጅግ ብዙ ናቸው። እንዲህ እንደዛሬው መጓጓዣ እንደ ልብ በማይገኝበት እና መንገድ ባልተሠራበት ዘመን የአገሩ ንዳድና የምድሩ ቃጠሎ እንደ አሳት በሚጋረፍበት የግብፅ ምድር ውስጥ ሦስት ዓመት መቀመጥ ምን ያህል ከባድ ነው? ከካይሮ ከተማ ሁለት ሰዓት ያህል ወጣ ብሎ የሚገኘው ቁስቋም የተባለው ስፍራ እና አመቤታችን ከልጅዋ ጋር ያረፈችበት ቦታ አሁን ድረስ በመጎብኘት ላይ ይገኛል። ቦታው በአመቤታችን ስም ቤተ ክርስቲያን ታንጾበታል ፤ እንደ ገዳም ሥርዓትም ንፍሮ ተቀቅሎ ይመገቡበታል ፤ ስፍራውም በታላቅ በረከት ተሞልቶ

ይስተዋለል። ከላይ በስፋት ለመግለጽ እንደተሞከረው የአመቤታችንን የስደትዋን ነገር ቅዱሳን አባቶች አምልተው እና አሰፍተው የመጻፋቸው ጉዳይ ከመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት የተነሣ ነው። ሱባኤ እየገቡ ፣ ጸሎት እያደረጉ እና የምን አየዎሙ እመቤታችንን በመማፀን የስደትዋ ዘመን እንዴት እንደነበር በመጠየቅ የነበረውን መከራ እና እንግልት ሁሉ በመጻፍ ታሪክ ዘግበው ያስቀመጡልን አባቶቻችን ባለውለታዎች ናቸው።

ከአመቤታችን ስደት የምንማረው እና የምናገኘው ትምህርት፡-

ስደት እና ጦርነት ፣ ማዕበል እና የተለያዩ ሰው ሠራሽ እና ተፈጥሮአዊ ክስተቶች መቼ እና እንዴት እንደሚፈጸሙ የሚያውቅ ማንም የለም። ትናንት በተደላ እና በደስታ ይኖር የነበረ ሕዝብ ዛሬ በአንድ ቀን ጀምበር ታሪክ ተለውጦበት ደስታው ወደ ኀዘን ፣ ሣቁ ወደ ለቅሶ ፣ ማግኘቱ ወደ ማጣት ፣ ሀብቱ ወደ ድህነት ሊቀየር ይችላል። እንኳን ሁሉ ከንቱ ከሆነበት የዓለማችን ምድር እና አኗኗር ቀርቶ ሁሉ እንደ ልብ ከተበረከተበት ከገንት ውስጥ እንኳን ስደት ለመኖሩ መጽሐፍ ይነግረናል። ጠቢቡ ሰሎሞን የዚህን ዓለም ገጽታ በጻፈበት እንቀጹ እንዲህ ይለናል፡-

- ለሁሉ ዘመን አለው ፣ ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው። ለመወለድ ጊዜ አለው ፣ ለመሞትም ጊዜ አለው ፣ ለመትከል ጊዜ አለው ፣ የተተከለውንም ለመንቀል ጊዜ አለው ፣ ለመግደል ጊዜ አለው ፣ ለመፈወስም ጊዜ አለው ፣ ለማፍረስ ጊዜ አለው ፣ ለመሥራትም ጊዜ አለው ፣ ለማልቀስ ጊዜ አለው ፣ ለመሳቅም ጊዜ አለው ፣ ዋይ ለማለት ጊዜ አለው ፣ ለመዘፈንም ጊዜ አለው ፣ ድንጋይን ለመጣል ጊዜ አለው ፣ ድንጋይንም ለመሰብሰብ ጊዜ አለው ፣ ለመተቃቀፍ ጊዜ አለው ፣ ከመተቃቀፍም ለመራቅ ጊዜ አለው ፣ ለመፈለግ ጊዜ አለው ፣ ለማጥፋትም ጊዜ አለው ፣ ለመጠበቅ ጊዜ አለው ፣ ለመጣልም ጊዜ አለው ፣ ለመቅደድ ጊዜ አለው ፣ ለመስፋትም ጊዜ አለው ፣ ዝም ለማለት ጊዜ አለው ፣ ለመናገርም ጊዜ አለው ፣ ለመውደድ ጊዜ አለው ፣ ለመጥላትም ጊዜ አለው ፣ ለጦርነት ጊዜ አለው ፣ ለሰላምም ጊዜ አለው።

መክ.፫፡፩-፳

ከዚህ መልእክት የምንረዳው ተስፋ መቁረጥ ተገቢ አለመሆኑን ነው። ምክንያቱም በኑሮአችን ውስጥ እነዚህ ነገሮች ሁሉ ጊዜው ይርዘምም ይጠርም ሊቀሩ የማይችሉ የተፈጥሮ ክስተቶች ናቸው። እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ወደ ስደት የምትሔድበት ጊዜ ነበር ፣ ከስደትም የምትመለስበት ጊዜ ነበር። በመሆኑም ምንም ኃይለኛ ነገር ቢያጋጥመን ጊዜውን ጡብቆ ያልፋል በማለት በጸሎት እግዚአብሔርን መጠየቅ እንጂ መልስ እንደሌለው ጥያቄ አድርገን በመቁጠር ተስፋ መቁረጥ አያስፈልገንም። ጌታ በወንጌሉ "ወለጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም ፣ ወደ እናንተ እመጣለሁ።" ዮሐ. ፲፬፡፲፰ በማለት ዘላለማዊ የሆነ የመጽናናትን ቃል አሰምቶናልና። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እኛ የእግዚአብሔር ከሆንን ፈተናችን ጊዜያዊ እንጂ ዘላለማዊ አለመሆኑን በጠቀሰበት ምእራፍ እንዲህ ይለናል፡-

- ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን ፣ በሁሉ እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም ፣ እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቆርጥም ፣ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም ፣ እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም ፣ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዘራለን።፪ቆሮ.፯፡፱-፯

ስለዚህም መገፋት ቢኖር መጨነቅ እንደሌለብን ፣ ማመንታት ቢኖር ተስፋ መቁረጥ እንደማይኖርብን ፣ መሰደድ ቢኖር መጣል እንደሌለብን ፣ መውደቅ ቢኖር መጥፋት እንደማይኖርብን አስተምሮናልና ሁልጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር በወጀብ እና በአውሎ ነፋስ መካከል መንገድ አለው ብሎ በማመን የምድሩን መከራ ሁሉ ልንታገሰው እንጂ ተስፋ ልንቆርጥበት አይገባንም።

ከአመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም በረከት እና ረድኤት አምላካችን ፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይክፈለን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር። ኡብርሃም ሰሎሞን/ብሥራተ ገብርኤል/